

AD I. COR. CAP. IV.

ut scriptum est, *qui gloriatur, in Domino gloriatur* (1 Cor: I. 31.) & retinere fundamentum, videlicet in solâ Dei misericordia sitam esse nostræ salutis fiduciam & certitudinem, non in nostrâ conscientia *Luc: XVII. 10.* Colligitur autem hinc, *Justificationem nostram non sitam esse in justitiæ vel charitativæ infusione*: Nam de illa conscientia restitucio sufficeret; sed in gratiosâ peccatorum remissione, quæ ob Christum nobis con-
donantur ex merâ misericordiâ, non ob nostra opera. Et quanquam fideles non nunquam ad bonam conscientiam provocent; id tamen aut fit quâ *justitiam causæ*, non verò quâ *justitiam personæ*; aut fit *secundum quid* solum, non simpliciter, quâ innocentiam, quantum ad peccata graviora, voluntaria, non verò quoad perfectionem omnimodam. Nam in multis labimur omnes *Jac: III. 2.* & conscientia, ut optima videatur, peccatis tamen polluta est *Prov: XX. 9.* Neq; ullus apud Deum omninò innocens est *Exod: XXXIV. 7.* Omnes Sancti tenentur petere remissionem peccatorum *Ps: XXXII. 6.* Distingvendum etiam inter conscientiam bonam, quâ consideratur *coram Deo*, & quâ *coram proximo*. Nam coram proximo bona conscientia sumitur, cum quis neminem lædit, atq; omnibus prodelle studet, & ita vivit, ut vivere eum non pudeat. Coram Deo autem talis conscientia bona nondum est, qui intima cordis nostri scrutatur; sed opus est, ut conscientia purificetur sanguine Christi per fidem.

Contra infu-
sionem justiti-
æ.

Ex quo tamen cum Pontificiis non est cludenda *incertitudo gratiæ*, quia justificationis gratia non dependet à nostrâ sanctitate, vel innocentia, sed à Christi justitiâ, verâ fide apprehensâ *Rom: IV. 6. cap: V. 18.* Non dubitavit enim Paulus, sed certus fuit de justificatione suâ *Rom: IX. v. ult.* Et si eam certitudinem hic non deducere velit è conscientia bonitate, negetq; se puritate conscientie suæ justum esse. Agit præterea hic Paulus solum adversus hominum aliorum judicia, non vero derogat sibi judicium de fide & justificatione propria cum quemq; justum probare jubeat, *num in fide sit 1. Cor: XIII. 5.* dicit quidem, *ego me ipsum non judico, sed qui me judicat Deus est*, sed hoc de judicio administrationis fidelis, non de judicio probationis fidei: de judicio propriae laudis, quia à Deo laudem expectet, non de judicio divinæ in Christo gratiæ & dilectionis: de judicio factorum, non de judicio receptionis in gratiam, intelligendum. B. Balduinus distingvendum censet inter *judicium decreti*, quo per sententiam judicari-

An hinc incer-
titudo gratiæ
probetur.